

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

53. aastakäik

22. juuli 2010

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

DIREKTIIVID

- ★ Nõukogu direktiiv 2010/45/EL, 13. juuli 2010, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, arvete esitamist käsitlevate eeskirjade osas 1

II Muud kui seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Nõukogu määrus (Euratom) nr 647/2010, 13. juuli 2010, Bulgaaria Kozloduy tuumaelektrijaama esimese kuni neljanda reaktori tegevuse lõpetamiseks antava liidu rahalise abi kohta (Kozloduy programm) 9

OTSUSED

2010/405/EL:

- ★ Nõukogu otsus, 12. juuli 2010, tõhustatud koostöö lubamise kohta abielulahutuse ja lahusele suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas 12

Hind: 3 EUR

(Jätkub pöördel)

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

2010/406/EL:	
★ Nõukogu otsus, 12. juuli 2010, mis käsitleb Sudaani kõige haavatavamate elanikkonnarühmade abistamist üheksandast ja sellest varasematest Euroopa Arengufondidest (EAF) rahastatavatest projektidest vabanenud rahalistest vahenditest	14
2010/407/EL:	
★ Nõukogu otsus, 13. juuli 2010, ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta Taanis	15
2010/408/EL:	
★ Nõukogu otsus, 13. juuli 2010, ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta Soomes	17
2010/409/EL:	
★ Komisjoni otsus, 19. juuli 2010, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/49/EÜ artiklis 7 osutatud ühiste ohutuseesmärkide kohta (teatavaks tehtud numbri K(2010) 4889 all) ⁽¹⁾	19

Parandused

★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. juuli 2010. aasta otsuse nr 388/2010/EL (makromajandusliku finantsabi andmise kohta Ukrainale) parandus (ELT L 179, 14.7.2010)	28
---	----

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

NÕUKOGU DIREKTIIV 2010/45/EL,

13. juuli 2010,

millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, arvete esitamist käsitlevate eeskirjade osas

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivis 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ⁽¹⁾ on sätestatud käibemaksu tingimused ja eeskirjad seoses arvete esitamisega, et tagada siseturu nõuetekohane toimimine. Vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 237 on komisjon esitanud aruande, milles tehnoloogilist arengut silmas pidades määratletakse teatavad raskused seoses elektrooniliste arvete esitamisega ning lisaks teatavad muud valdkonnad, kus tuleks lihtsustada käibemaksualaseid eeskirju, et parandada siseturu toimimist.

(2) Kuna arvestuse pidamine peab olema piisav selleks, et liikmesriigid saaksid kontrollida kaupade ajutist vedu ühest liikmesriigist teise, tuleks täpsustada, et arvestuse pidamine peab hõlmama liikmesriikide vahel veetavate kaupade hindamise andmeid. Kaupade üleviimist hindamise eesmärgil teise liikmesriiki ei tuleks käibemaksuga maksustamise kohaldamisel käsitleda kaubatarnena.

(3) Ühendusesisestelt kaubatarnetelt ja ühendusesiselt omandatavatelt kaupadelt käibemaksu sissenõutavust käsitlevaid eeskirju tuleks täpsustada, et tagada koondaruannetes esitatava teabe ühtsus ja kõnealuste aruannete alusel toimuva teabevahetuse õigeaegsus. Lisaks on asjakohane, et ühest liikmesriigist teise ühest kalendrikuust pikema ajavahemiku jooksul tehtavate pidevate kaubatarnete puhul tuleks need lugeda lõpetatuks iga kalendrikuu lõpus.

(4) Selleks et aidata väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid, kellel on raskusi käibemaksu tasumisega pädevale asutusele enne teenuse saajatelt või soetajatelt makse saamist, peaks liikmesriikidel olema võimalus lubada arvestada käibemaksu kassapõhise raamatupidamisarvestuse alusel, mille kohaselt tarnija võib tasuda käibemaksu pädevale asutusele siis, kui ta saab tarne eest makse, ja millega ta saab mahaarvamisoiguse pärast seda, kui ta tasub tarne eest. Sellega peaks liikmesriikidele võimaldama kohaldada vabatahtlikku kassapõhist raamatupidamisarvestust, millel ei ole negatiivset mõju käibemaksulaekumistega seotud rahavoogudele.

(5) Selleks et tagada ettevõtjatele õiguskindlus seoses arvetega seotud kohustustega, tuleks selgelt märkida, millise liikmesriigi arvete esitamist käsitlevaid eeskirju kohaldatakse.

(6) Selleks et parandada siseturu toimimist, on vaja kehtestada ühtlustatud tähtaeg arve väljastamiseks teatavate piiriüleste tarnete puhul.

(7) Arvel esitatavat teavet käsitlevaid teatud nõudeid tuleks muuta, et paremini kontrollida makse, kohelda piiriülesteid ja riigisiseseid tarneid ühetaolisemalt ning edendada elektrooniliste arvete kasutamist.

⁽¹⁾ ELT L 347, 11.12.2006, lk 1.

- (8) Kuna elektrooniliste arvete kasutamine aitab ettevõtjatel vähendada kulusid ja parandada konkurentsivõimet, tuleks elektrooniliste arvete esitamise suhtes praegu kehtivaid käibemaksustamise nõudeid muuta, et kõrvaldada nimetatud arvete kasutamise kaasnõu koormus ja takistused. Paber- ja elektroonilisi arveid tuleks kohelda võrdset ning paberarvetega seotud halduskoormus ei tohiks kasvada.
- (9) Võrdset kohtlemist tuleks kohaldada ka maksuhaldurite pädevuse suhtes. Nende kontrollipädevust ning maksukohustuslaste õigusi ja kohustusi tuleks kohaldada võrdset, olenemata sellest, kas maksukohustuslane otsustab esitada paberarveid või elektroonilisi arveid.
- (10) Arved peavad kajastama tegelikke tarneid ning seetõttu tuleks tagada nende õigsus, terviklus ja loetavus. Usaldusväärse auditijälje kindlakstegeviseks arvete ja tarnete vahel võib kasutada äritegevuse kontrolli, tagades seega iga arve (kas paberil või elektroonilisel kujul) vastavuse neile nõuetele.
- (11) Elektrooniliste arvete õigsuse ja tervikluse saab tagada ka teatavate olemasolevate tehnoloogiate, näiteks elektroonilise teabevahetuse ja täiustatud digitaalallkirjade kasutamise abil. Kuid kuna olemas on ka muid tehnoloogiaid, ei peaks maksukohustuslastelt nõudma ühegi konkreetse elektrooniliste arvete esitamise tehnoloogia kasutamist.
- (12) Tuleks täpsustada, et kui maksukohustuslane säilitab enda väljastatud või saadud *on-line*-arveid peaks lisaks maksukohustuslase asukohaliikmesriigile olema nendele arvetele järelevalveks vajalik juurdepääsuõigus ka sellel liikmesriigil, kus maks tasumisele kuulub.
- (13) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt käibemaksu käsitlevate eeskirjade lihtsustamist, ajakohastamist ja ühtlustamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on neid parem saavutada liidu tasandil, võib liit vastu võtta meetmed kooskõlas aluslepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (14) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsiooni-devahelise kokkuleppe⁽¹⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende enda jaoks ja liidu huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmis-meetmete vahel, ning need tabelid avalikustama.

- (15) Seepärast tuleks direktiivi 2006/112/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2006/112/EÜ muudatused

Direktiivi 2006/112/EÜ muudetakse järgmiselt:

- 1) artikli 17 lõike 2 punkt f asendatakse järgmisega:

„f) maksukohustuslasele sellise teenuse osutamine, mis hõlmab asjaomaste kaupade hindamist või tööd kõnealuste kaupadega ja mis füüsiliselt toimub kaupade lähendamise või veo sihtliikmesriigi territooriumil, tingimusel et pärast hindamist või töötlemist saadetakse kaubad tagasi sellele maksukohustuslasele liikmesriiki, kust need algselt lähetati või veeti;”;

- 2) artikli 64 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Ühest kalendrikuust pikema ajavahemiku jooksul tehtavat selliste kaupade pidevat tarnet, mida vastavalt artiklis 138 sätestatud tingimustele lähetatakse või veetakse liikmesriiki, mis ei ole kõnealuste kaupade lähetamise või veo alguskoht, ja mida tarnitakse käibemaksuvabalt või mida maksukohustuslane viib käibemaksuvabalt teise liikmesriiki oma ettevõtluse eesmärgil, loetakse lõpetatuks iga kalendrikuu järel kuni kaubatarnete lõppemiseni.

Pidev teenuste osutamine, mille puhul teenuse saaja maksab käibemaksu vastavalt artiklile 196, pikema ajavahemiku jooksul kui üks aasta, loetakse lõpetatuks ühe kalendriaasta järel kuni teenuse osutamise lõpuni, kui nimetatud ajavahemiku jooksul ei toimu tasaarveldusi või makseid.

Liikmesriigid võivad teatavatel esimeses ja teises lõigus sätestamata juhtudel ette näha, et pidevad kaubatarned ja pidev teenuste osutamine, mis toimuvad teatava ajavahemiku jooksul, loetakse lõpetatuks vähemalt ühe aasta möödumisel.”;

⁽¹⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

- 3) artikli 66 esimese lõigu punkt c ja teine lõik asendatakse järgmisega:

„c) kui arvet ei väljastata või väljastatakse hiljem, kindlaks määratud aja jooksul, kuid mitte hiljem kui liikmesriikide poolt arvete esitamiseks artikli 222 teise lõigu kohaselt kehtestatud tähtaja möödumisel või kui liikmesriik ei ole sellist tähtaega kehtestanud, siis kindlaks määratud aja jooksul alates maksustatava teokoosseisu tekkimise kuupäevast.

Esimeses lõigus sätestatud erandit ei kohaldata siiski selliste teenuste osutamise suhtes, mille eest vastavalt artiklile 196 peab käibemaksu tasuma teenuse saaja, ning artiklis 67 nimetatud kaubatarnete või kaupade üleviimise suhtes.”;

- 4) artikkel 67 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 67

Selliste kaupade puhul, mida käibemaksuvabalt lähetatakse või veetakse artiklis 138 sätestatud tingimustel teise liikmesriiki kui selle lähetamise või veo alguse liikmesriiki, või kui maksukohustuslane viib kaubad käibemaksuvabalt teise liikmesriiki oma ettevõtluse eesmärgil, muutub käibemaks sissenõutavaks arve väljastamisel, või artikli 222 esimeses lõigus osutatud tähtaja möödumisel, kui selleks ajaks ei ole arvet väljastatud.

Artikli 64 lõiget 1, artikli 64 lõike 2 kolmandat lõiku ja artiklit 65 ei kohaldata esimeses lõigus osutatud tarnete ja kaupade üleviimise puhul.”;

- 5) artikkel 69 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 69

Kaupade ühendusesisese soetamise korral muutub käibemaks sissenõutavaks arve väljastamisel, või artikli 222 esimeses lõigus osutatud tähtaja möödumisel, kui selleks ajaks ei ole arvet väljastatud.”;

- 6) artikli 91 lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid peavad selle kasutamise nõustuma, selle asemel et kasutada Euroopa Keskpannga poolt käibemaksu sissenõutavaks muutumise ajal avaldatud uusimat vahetuskursi. Ümberarvestus muude vääringute vahel kui euro toimub iga vääringu euro vahetuskursi kasutades. Liikmesriigid võivad nõuda, et maksukohustuslane teavitaks neid selle valikuvõimaluse kasutamisest.

Mõne esimeses lõigus osutatud tehingu puhul või teatavat liiki maksukohustuslaste puhul võivad liikmesriigid kasutada vahetuskursi, mis määratakse kindlaks tolliväärtuse arvutamist reguleerivate ühenduse kehtivate õigusnormide kohaselt.”;

- 7) lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 167a

Liikmesriigid võivad vabatahtliku korra alusel ette näha, et sellise maksukohustuslase mahaarvamise õigus, kellelt käibemaks nõutakse sisse vaid vastavalt artikli 66 punktile b, lükatakse edasi kuni hetkeni, mil talle tarnitud kaupadelt või osutatud teenustelt on käibemaks tema tarnijale tasutud.

Liikmesriigid, kes kohaldavad esimeses lõigus nimetatud vabatahtlikku korda, kehtestavad nende territooriumil seda korda kasutavatele maksukohustuslastele künnise, mille aluseks on artikli 288 kohaselt arvutatud maksukohustuslase aastakäive. See künnis ei tohi olla suurem kui 500 000 eurot või võrdväärne summa liikmesriigi vääringus. Liikmesriigid võivad suurendada nimetatud künnist 2 000 000 euronit või võrdväärse summani liikmesriigi vääringus pärast konsulteerimist käibemaksukomiteega. Käibemaksukomiteega konsulteerimine ei ole siiski nõutav liikmesriikide puhul, kes kohaldasid 31. detsembril 2012 künnist, mis oli suurem kui 500 000 eurot või võrdväärne summa omavääringus.

Liikmesriigid teavitavad käibemaksukomiteed vastavalt esimesele lõigule vastuvõetud siseriiklikest õiguslikest meetmetest.”;

- 8) artiklit 178 muudetakse järgmiselt:

- a) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) artikli 168 punktis a osutatud mahaarvamise korral seoses kaubatarnetega või teenuste osutamisega peab tal olema XI jaotise 3. peatüki 3.–6. jao kohaselt koostatud arve.”;

- b) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) artikli 168 punktis c osutatud mahaarvamise korral seoses kaupade ühendusesisese soetamisega peab ta esitama artiklis 250 ettenähtud käibedeklaratsioonis kogu teabe, mis on vajalik tema tehtud ühendusesiselt kaupade soetamiselt tasumisele kuuluva käibemaksu summa arvutamiseks, ning tal peab olema XI jaotise 3. peatüki 3.–5. jao kohaselt koostatud arve.”;

- 9) artikkel 181 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 181

Liikmesriigid võivad anda maksukohustuslasele, kellel ei ole XI jaotise 3. peatüki 3.–5. jao kohaselt koostatud arvet, loa artikli 168 punktis c osutatud mahaarvamise tegemiseks ühendusesiselt kaupade soetamise puhul.”;

10) artikli 197 lõike 1 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) sellise maksukohustuslase väljastatud arve, kelle asukoht ei ole sihtliikmesriigis, on koostatud 3. peatüki 3.–5. jao kohaselt.”;

11) artikkel 217 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 217

Käesoleva direktiivi kohaldamisel tähendab mõiste „elektroniline arve” arvet, mis sisaldab käesoleva direktiiviga nõutud teavet ning mis väljastatakse ja saadakse elektroonilisel kujul.”;

12) XI jaotise 3. peatüki 3. jaole lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 219a

Ilma et see piiraks artiklite 244–248 kohaldamist, kohaldatakse järgmist.

1) Arve väljastamise suhtes kohaldatakse V jaotise sätete kohaselt selle liikmesriigi eeskirju, kus on kaubarne tegemise või teenuste osutamise koht.

2) Erandina punktist 1 kohaldatakse arvete väljastamise suhtes selle liikmesriigi eeskirju, kus on kauba tarnija või teenuse osutaja asukoht või püsiv tegevuskoht, kust kaubad tarnitakse või teenused osutatakse või kus kõnealuse asukoha või püsiva tegevuskoha puudumisel on kauba tarnija või teenuse osutaja alaline või peamine elukoht, kui

a) kaubarne teostaja või teenuste osutaja asukoht ei ole selles liikmesriigis, kus V jaotise sätete kohaselt on kaubarne tegemise või teenuste osutamise koht, või kui tema tegevuskoht kõnealuse liikmesriigi territooriumil ei osale kaubarne ega teenuseosutamises artikli 192a tähenduses, ning kui isik, kes on kohustatud tasuma käibemaksu, on isik, kellele kaup tarnitakse või teenuseid osutatakse.

Kui teenuse saaja või kaupade soetaja väljastab arve (endale arve koostamine), kohaldatakse punktis 1 sätestatud eeskirju;

b) kaubarne tegemise või teenuste osutamise koht V jaotise sätete kohaselt ei ole ühenduses.”;

13) artikkel 220 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 220

1. Iga maksukohustuslane tagab, et arve oleks väljastatud tema enda, kauba soetaja või teenuse saaja poolt või tema

nimel ja arvel tegutseva kolmanda isiku poolt järgmistel juhtudel:

1) kaubatarned või teenused teisele maksukohustuslasele või juriidilisest isikust mittemaksukohustuslasele;

2) artiklis 33 nimetatud kaubatarned;

3) kaubatarned, mis teostatakse vastavalt artiklis 138 nimetatud tingimustele;

4) enne ühe punktides 1 ja 2 osutatud kaubarne teostamist talle tehtud ettemaksed;

5) talle teise maksukohustuslasele või juriidilisest isikust mittemaksukohustuslase poolt enne teenuste osutamise lõpetamist tehtud ettemaksed.

2. Erandina lõikest 1 ja ilma et see piiraks artikli 221 lõike 2 kohaldamist, ei nõuta arve väljastamist artikli 135 lõike 1 punktide a–g alusel käibemaksust vabastatud teenuste osutamise puhul.”;

14) lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 220a

1. Liikmesriigid lubavad maksukohustuslasel väljastada lihtsustatud arve järgmistel juhtudel:

a) kui arve summa ei ole suurem kui 100 eurot või sellega võrdväärne summa liikmesriigi vääringus;

b) väljastatud arve on dokument või sõnum, mida käsitatakse arvena artikli 219 kohaselt.

2. Liikmesriigid ei luba maksukohustuslasel väljastada lihtsustatud arvet, kui arved tuleb väljastada artikli 220 lõike 1 punktide 2 ja 3 kohaselt või kui maksustatavat kaubarne või teenuste osutamist teostab maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liikmesriigis, kus maks tasumisele kuulub, või kelle tegevuskoht kõnealuse liikmesriigi territooriumil ei osale kõnealuses kaubarne ega teenuseosutamises artikli 192a tähenduses, ja käibemaksu tasuma kohustatud isik on isik, kellele kaubad tarnitakse või teenuseid osutatakse.”;

15) artiklid 221, 222, 223, 224 ja 225 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 221

1. Liikmesriigid võivad kehtestada maksukohustuslastele kohustuse esitada arve, mis oleks kooskõlas artikli 226 või 226b kohaselt nõutavate andmetega, muude kaubarne või teenuste osutamiste puhul, millele ei ole osutatud artikli 220 lõikes 1.

2. Liikmesriigid võivad kehtestada maksukohustuslastele, kelle asukoht on nende territooriumil või kellel on nende territooriumil püsiv tegevuskoht, mille kaudu teenuseid osutatakse, kohustuse väljastada arve, mis oleks kooskõlas artiklis 226 või 226b nõutavate andmetega, artikli 135 lõike 1 punktide a–g kohaselt maksust vabastatud teenuste osutamise puhul kõnealuste maksukohustuslaste poolt nende territooriumil või väljaspool ühendust.

3. Liikmesriigid võivad vabastada maksukohustuslased artikli 220 lõikes 1 või artiklis 220a nimetatud kohustusest esitada arve kaubatarnete või teenuste osutamise kohta, mille viimased on teostanud nende territooriumil ja mis on artiklite 110 ja 111, artikli 125 lõike 1, artikli 127, artikli 128 lõike 1, artikli 132, artikli 135 lõike 1 punktide h–l, artiklite 136, 371, 375, 376 ja 377, artikli 378 lõike 2, artikli 379 lõike 2 ja artiklite 380–390b alusel maksust vabastatud, olenemata sellest, kas eelnevas etapis makstud käibemaks tagastatakse.

Artikkel 222

Kui tarnitakse kaupu artiklis 138 sätestatud tingimustel või osutatakse teenuseid, mille eest vastavalt artiklile 196 peab käibemaksu tasuma teenuse saaja, väljastatakse arve hiljemalt maksustatava teokoosseisu tekkimisele järgneva kuu viieteistkümnendaks kuupäevaks.

Muude kaubatarnete ja muu teenuste osutamisega seotud arvete väljastamisele võivad liikmesriigid kehtestada maksukohustuslastele ajapiirangud.

Artikkel 223

Liikmesriigid lubavad maksukohustuslasel väljastada koondarveid, mis hõlmavad mitme eri kaubatarne või teenuste osutamise andmeid, tingimusel et koondarves kajastatud kaubarvete või teenuste osutamisele kuuluv käibemaks muutub sissenõutavaks sama kalendrikuu jooksul.

Ilma et see piiraks artikli 222 kohaldamist, võivad liikmesriigid lubada koondarvetel kajastada tarneid, millelt tasumisele kuuluv käibemaks on muutunud sissenõutavaks ühest kalendrikuust pikema ajavahemiku jooksul.

Artikkel 224

Maksukohustuslase poolt tarnitud kaupade soetaja või osutatud teenuste saaja võib ise arve koostada, tingimusel et mõlemad osapooled on selles eelnevalt kokku leppinud ja on olemas kord, mille alusel kaupade tarniv või teenuseid osutav maksukohustuslane iga arve vastu võtab. Liikmesriigid võivad nõuda, et sellised arved tuleb koostada maksukohustuslase nimel ja eest.

Artikkel 225

Liikmesriigid võivad kehtestada maksukohustuslastele eritingimusi juhtudeks, kui kolmas isik või soetaja või teenuse saaja, kes väljastab arveid, asub riigis, kellega puudub igasugune juriidiline vastastikust abi käsitlev kokkulepe, mis oma ulatuselt sarnaneks direktiivi 2010/24/EL (*) ja määruse (EÜ) nr 1798/2003 (**) poolt sätestatuga.

(*) Nõukogu 16. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/24/EL vastastikuse abi kohta maksude, maksete ja teiste meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel (ELT L 84, 31.3.2010, lk 1).

(**) Nõukogu 7. oktoobri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1798/2003 halduskoostöö kohta käibemaksu valdkonnas (ELT L 264, 15.10.2003, lk 1).";

16) artiklit 226 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine punkt:

„7a) märke „kassapõhine raamatupidamisarvestus”, kui käibemaks muutub sissenõutavaks tasu kättesaamise ajal vastavalt artikli 66 punktile b ning mahaarvamise õigus tekib ajal, kui mahaarvatav maks muutub sissenõutavaks;”;

b) lisatakse järgmine punkt:

„10a) märke „endale arve koostamine”, kui kaupade tarnija või teenuse osutaja asemel väljastab arve kaupade soetaja või teenuse saaja;”;

c) punkt 11 asendatakse järgmisega:

„11) maksuvabastuse korral viide käesoleva direktiivi asjakohastele sätetele, vastavatele siseriiklikele sätetele või mis tahes muu märke, et kaupade tarnimine või teenuste osutamine on maksuvaba;”;

d) lisatakse järgmine punkt:

„11a) märke „pöördmaksustamine”, kui kaupade soetaja või teenuse saaja on kohustatud käibemaksu tasuma;”;

e) punktid 13 ja 14 asendatakse järgmisega:

„13) reisibüroode erikorra kohaldamisel märke „kasu-minormi maksustamise kord – reisibürood”;

14) kasutatud kaupade, kunstiteoste, kollektiooni- ja antiikesemete suhtes kohaldatava erikorra kohaldamisel vastavalt märke „kasu-minormi maksustamise kord – kasutatud kaubad”, „kasu-minormi maksustamise kord – kunstiteosed” või „kasu-minormi maksustamise kord – kollektiooni- ja antiik-esemed.”;

17) lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 226a

Kui kaupu tarniv või teenuseid osutav maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liikmesriigis, kus maks tasumisele kuulub, või kelle tegevuskoht kõnealuse liikmesriigi territooriumil ei osale kõnealuses kaubatarnes ega teenuseosutamises artikli 192a tähenduses, väljastab arve sellisele kaupade soetajale või sellisele teenuse saajale, kes on kohustatud käibemaksu tasuma, võib maksukohustuslane välja jätta artikli 226 punktides 8, 9 ja 10 osutatud andmed ja selle asemel märkida kõnealuste kaupade või teenuste maksustatava väärtuse, osutades tarnitud kaupade kogusele ja liigile või osutatud teenuste ulatusele ja liigile.

Artikkel 226b

Artikli 220a ning artikli 221 lõigete 1 ja 2 kohaselt väljastatud lihtsustatud arvete puhul nõuavad liikmesriigid vähemalt järgmisi andmeid:

- a) arve väljastamise kuupäev;
- b) kaupu tarniva või teenuseid osutava maksukohustuslase registreerimisnumber;
- c) tarnitud kaupade või osutatud teenuste liik;
- d) tasumisele kuuluva käibemaksu summa või teave, mis võimaldab seda arvutada;
- e) kui väljastatud arve on dokument või sõnum, mida käsitatakse arvena artikli 219 kohaselt, täpne ja ühemõtteline viide nimetatud algselle arvele ning konkreetsed andmed, mida muudetakse.

Liikmesriigid ei tohi nõuda arvetel muid andmeid peale selliste andmete, mis on osutatud artiklites 226, 227 ja 230.”;

18) artikkel 228 jäetakse välja;

19) artikkel 230 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 230

Arvel esitatud summad võivad olla mis tahes valuutas, tingimusel et tasumisele kuuluva või korrigeeritud käibemaksu summa on väljendatud selle liikmesriigi valuutas, rakendades artiklis 91 sätestatud vahetuskursi määramise viisi.”;

20) artikkel 231 jäetakse välja;

21) XI jaotise 3. peatüki 5. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„Paberarved ja elektroonilised arved”;

22) artiklid 232 ja 233 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 232

Elektroonilist arvet kasutatakse arve vastuvõtja nõusolekul.

Artikkel 233

1. Nii paber- kui elektroonilise arve päritolu õigsus, sisu terviklus ja arve loetavus tuleb tagada alates arve väljastamisest kuni arve säilitusaja lõpuni.

Iga maksukohustuslane määrab kindlaks arve päritolu õigsuse, sisu tervikluse ja loetavuse tagamise viisi. Selleks võib kasutada mis tahes äritegevuse kontrolli, mis loob usaldusväärse auditijälje arve ja kaubarne või teenuse osutamise vahel.

„Päritolu õigsus” – tarne teostaja, teenuse osutaja või arve esitaja isiku samasuse tagamine.

„Sisu terviklus” tähendab, et käesoleva direktiivi kohaselt nõutavat sisu ei ole muudetud.

2. Lisaks lõikes 1 kirjeldatud äritegevuse kontrolli liikidele on elektroonilise arve päritolu õigsuse ja sisu tervikluse tagamise tehnoloogiad näiteks järgmised:

a) täiustatud elektrooniline allkiri Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 1999. aasta direktiivi 1999/93/EÜ (elektroonilise allkirju käsitleva ühenduse raamistiku kohta) (*) artikli 2 punkti 2 tähenduses, mis põhineb heakskiidetud sertifikaadil ja on loodud turvalise allkirja andmise vahendiga direktiivi 1999/93/EÜ artikli 2 punktide 6 ja 10 tähenduses;

b) elektrooniline teabevahetus, mis on määratletud komisjoni 19. oktoobri 1994. aasta soovitusena 94/820/EÜ (elektroonilise teabevahetuse õiguslike aspektide kohta) (**) 1. lisa artiklis 2, kui teabevahetusega seonduv leping näeb ette päritolu õigsust ja andmete terviklust tagavate menetluste kasutamise.

(*) EÜT L 13, 19.1.2000, lk 12.

(**) EÜT L 338, 28.12.1994, lk 98.”;

23) artikkel 234 jäetakse välja;

24) artiklid 235, 236 ja 237 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 235

Liikmesriigid võivad kehtestada eritingimusi nende territooriumil tarnitud kaupade või osutatud teenuste eest esitatud elektrooniliste arvete suhtes, mis on väljastatud riigist, millega puudub juriidiline vastastikust abi käsitlev kokkulepe, mis oma kohaldamisalalt sarnaneb direktiivis 2010/24/EL ja määruses (EÜ) nr 1798/2003 sätestatuga.

Artikkel 236

Elektrooniliste arvete kogumi korral, mille puhul samale vastuvõtjale saadetakse või tehakse kättesaadavaks mitu arvet, võib kõikide arvete ühised andmed märkida vaid ühe korra, kui iga arve puhul on kogu teave juurdepääsetav.

Artikkel 237

Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2016 Euroopa Parlamendile ja nõukogule sõltumatu majandusuuringul põhineva üldise hindamisaruande arvete esitamist käsitlevate uute eeskirjade kohta, mida kohaldatakse 1. jaanuarist 2013, ning eelkõige selle kohta, mil määral on need tegelikult aidanud vähendada ettevõtjate halduskoormust, ning vajaduse korral asjakohase ettepaneku kõnealuste eeskirjade muutmiseks.”;

25) artiklit 238 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Pärast käibemaksukomiteega konsulteerimist võivad liikmesriigid enda kehtestatud tingimustel ette näha, et kaubatarneid ja osutatud teenuseid kajastavatele arvetele tuleb märkida ainult artikliga 226b nõutud teave järgmistel juhtudel:

a) kui arve summa on suurem kui 100 eurot, kuid mitte suurem kui 400 eurot, või sellega võrdväärne summa liikmesriigi vääringus;

b) kui asjakohase tegevusvaldkonna äri- ja haldustavade või arvete väljastamise tehniliste tingimuste tõttu on eriti raske täita kõiki artiklis 226 või 230 osutatud nõudeid.”;

b) lõige 2 jäetakse välja;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Lõikega 1 ette nähtud lihtsustatud korda ei kohaldata juhul, kui nõutav on arvete väljastamine artikli 220 lõike 1 punktide 2 ja 3 kohaselt või kui maksustatavat kaubatarnet või teenuste osutamist teostab maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liikmesriigis, kus käibemaks tasumisele kuulub, või kelle asukoht kõnealuse liikmes-

riigi territooriumil ei osale kõnealuses kaubatarnes ega teenuseosutamises artikli 192a tähenduses, ja käibemaksu tasuma kohustatud isik on isik, kellele kaubad tarnitakse või teenust osutatakse.”;

26) artikkel 243 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 243

1. Maksukohustuslane peab arvestust kaupade kohta, mille ta on lähetanud või vedanud või mis on tema nimel lähetatud või veetud sihtkohta ühenduse territooriumil, kuid väljaspool lähteliikmesriiki, artikli 17 lõike 2 punktides f, g ja h sätestatud tehingute tarbeks, mis seisnevad kõnealuste kaupade hindamises või töös kõnealuste kaupadega või nende ajutises kasutamises.

2. Maksukohustuslane peab piisavalt üksikasjalikku arvestust, mis võimaldaks tuvastada mõnest teisest liikmesriigist seal käibemaksukohustuslasena registreeritud maksukohustuslase või tema nimel tegutseva isiku poolt talle saadetud kaubad, mida kasutatakse teenuste osutamiseks, mis seisnevad kõnealuste kaupade hindamises või töös kõnealuste kaupadega.”;

27) artikkel 246 jäetakse välja;

28) artikli 247 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Artiklis 233 sätestatud nõuete täitmise tagamiseks võib lõikes 1 nimetatud liikmesriik nõuda, et arveid säilitataks algupärasel kujul – paberil või elektrooniliselt –, nagu need saadeti või kättesaadavaks tehti. Samuti võib liikmesriik nõuda, et arvete elektroonilisel säilitamisel säilitataks elektrooniliselt ka andmed, mis tagavad arvete päritolu õigsuse ja sisu tervikluse, nagu on sätestatud artiklis 233.

3. Lõikes 1 osutatud liikmesriigid võivad kehtestada eritingimusi, millega keelatakse või piiratakse arvete säilitamist riigis, millega ei ole sõlmitud õiguslikku kokkulepet vastastikuse abi kohta, mille ulatus on sarnane direktiivis 2010/24/EL ja määruses (EÜ) nr 1798/2003 sätestatuga või artiklis 249 osutatud õigusega arvetele elektrooniliste vahenditega juurde pääseda, neid alla laadida ja kasutada.”;

29) XI jaotise 4. peatüki 3. jaole lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 248a

Liikmesriigid võivad teatavate maksukohustuslaste puhul või teatavatel juhtudel kontrollimise eesmärgil nõuda, et arved, mis esitatakse nende territooriumil tarnitavate kaupade või osutatavate teenuste eest, ning arved, mis esitatakse maksukohustuslastele, kelle asukoht on nende territooriumil, tõlgitakse nende ametlikku keelde. Liikmesriigid ei või siiski kehtestada arvete tõlkimise üldist nõuet.”;

30) artikkel 249 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 249

Kui maksukohustuslane säilitab enda väljastatud või saadud arveid elektroonilisel teel nii, et on tagatud *on-line*-juurdepääs asjaomastele andmetele, on tema asukohaliikmesriigi pädevatel asutustel ja teise liikmesriigi pädevatel asutustel, kui käibemaks kuulub tasumisele kõnealuses teises liikmesriigis, õigus kontrollimise eesmärgil neile arvetele juurde pääseda, neid alla laadida ja kasutada.”;

31) artikli 272 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid ei või vabastada esimese lõigu punktis b osutatud maksukohustuslasi 3. peatüki 3.–6. jaos ja 4. peatüki 3. jaos sätestatud arve esitamise kohustustest.”.

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 2012. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad kõnealuseid norme alates 1. jaanuarist 2013.

Kui liikmesriigid kõnealused normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 13. juuli 2010

*Nõukogu nimel
eesistuja*

D. REYNDERS

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EURATOM) nr 647/2010,

13. juuli 2010,

Bulgaaria Kozloduy tuumaelektrijaama esimese kuni neljanda reaktori tegevuse lõpetamiseks antava liidu rahalise abi kohta (Kozloduy programm)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 203,

võttes arvesse Bulgaaria taotlust edasise rahastamise kohta,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Bulgaaria nõustus 2005. aastal peetud ühinemisläbirääkimiste käigus sulgema Kozloduy tuumaelektrijaama esimese ja teise reaktori 31. detsembriks 2002 ning kolmanda ja neljanda reaktori 31. detsembriks 2006 ning lõpetama seejärel nende tegevuse. Euroopa Liit väljendas valmisolekut anda finantsabi kuni aastani 2009, pikendades Phare programmi alusel ette nähtud ühinemiseelset abi, mis oli ette nähtud Bulgaaria jõupingutuste toetamiseks tuumaelektrijaama tegevuse lõpetamisel.
- (2) Pidades silmas Bulgaaria kohustust sulgeda Kozloduy tuumaelektrijaama kolmas ja neljas reaktor, kehtestas akt Bulgaaria Vabariigi ja Rumeenia ühinemistingimuste kohta (edaspidi „2005. aasta ühinemisakt“) artikliga 30 abiprogrammi (edaspidi „Kozloduy programm“), mille eelarve aastateks 2007–2009 oli 210 miljonit eurot. Nimetatud programm hõlmas abi Kozloduy tuumaelektrijaama sulgemisest tuleneva tootmisvõimsuse vähendamise korvamiseks.
- (3) Rahvusvahelised tuumaelektrijaamade tegevuse lõpetamise toetusfondid, mida haldab Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupank (EBRD), on tegutsenud mitmeid aastaid. Liit on kõnealuste fondide peamine toetaja.

(4) Liit tunnustab Bulgaaria jõupingutusi ning 2009. aastani eraldatud liidu vahendeid kasutades tehtud edusamme, mis on saavutatud Kozloduy programmi raames tuumaelektrijaama tegevuse lõpetamise ettevalmistusetapis, ning tunnustab vajadust täiendava finantstoetuse järele pärast 2009. aastat, et jätkata neid edusamme tegelike demonteerimistoimingute käigus vastavalt 2005. aasta ühinemisaktile, kohaldades samas kõige rangemaid ohutusstandarddeid.

(5) Lisaks on tähtis kasutada Kozloduy tuumaelektrijaama oma ressursse, kuna sel viisil aidatakse kaasa vajalike ekspertteadmiste kättesaadavusele, edendatakse oskusteavet ja oskusi ning samal ajal leevendab see varase sulgemise sotsiaalmajanduslikku mõju, andes suletud tuumaelektrijaama töötajatele jätkuvalt tööd. Finantstoetuse jätkumine on seega oluline nõutavate ohutus-, tervise- ja keskkonnastandardite jätkuva järgimise tagamiseks.

(6) Samuti tunnustab liit finantstoetuse vajalikkust, et jätkata energeetikasektoris leevendavate meetmete rakendamist, võttes arvesse tuumareaktorite sulgemisest tulenevat võimsuse kadu ja selle mõju piirkonna energiavarustuse kindlusele.

(7) Liit tunnustab vajadust leevendada suurenenud keskkonnanakajustuste ja heitkoguste mõju, mis tuleneb sellest, et asendusvõimsus tuleb enamjaolt pruunsöelektrijaamade suuremast kasutamisest.

(8) Seega on asjakohane näha Euroopa Liidu üldeelarves ette 300 miljoni euro suurune summa, et rahastada Kozloduy tuumaelektrijaama tegevuse lõpetamist aastatel 2010–2013.

(9) Euroopa Liidu üldeelarves tegevuse lõpetamiseks ette nähtud assigneeringud ei tohiks põhjustada liidu energiaturul konkurentsimoonusi energiat tarnivate ettevõtete hulgas. Neid assigneeringuid tuleks kasutada ka energiatõhususe ja energia säästmise meetmete rahastamiseks kooskõlas liidu õigustiku ja ühise Euroopa energiaturu toimimise eeskirjadega.

⁽¹⁾ 20. mai 2010. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

- (10) Finantsabi tuleks anda liidu sissemaksena rahvusvahelise Kozloduy tuumaelektrijaama tegevuse lõpetamise toetusfondi, mida haldab EBRD.
- (11) EBRD ülesannete hulka kuulub ühinemisega seotud sulgemislepingute objektiks olevate tuumareaktorite tegevuse lõpetamise programmide jaoks eraldatud avalike vahendite haldamine. EBRD teostab nende programmide finantsjuhtimise järelevalvet, et optimeerida avalike vahendite kasutust. Peale selle täidab EBRD eelarvelisi ülesandeid, mille komisjon on talle usaldanud kooskõlas nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrusega (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (mis käsitleb Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust) ⁽¹⁾ (edaspidi „finantsmäärus“).
- (12) Et tagada võimalikult suur tõhusus ja minimeerida võimalikku keskkonnamõju, tuleks Kozloduy tuumaelektrijaama esimese kuni neljanda reaktori tegevuse lõpetamisel kasutada parimaid kättesaadavaid tehnilisi ekspertteadmisi ning võtta nõuetekohaselt arvesse suletavate reaktorite omadusi ja tehnilisi spetsifikatsioone.
- (13) Kozloduy tuumaelektrijaama tegevus lõpetatakse kooskõlas keskkonnavalaste õigusaktidega, eelkõige nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiiviga 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta ⁽²⁾.
- (14) Varem rahastatud programmide hindamise ja tulemusauditite abil tuleks tagada, et eraldatud vahendeid kasutatakse säästlikult, tõhusalt ja mõjusalt.
- (15) Eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽³⁾ punktis 38 määratletud lähtesumma tuleks käesolevas määruses sätestada kogu Kozloduy programmi kehtivuse ajaks, ilma et see mõjutaks seejuures eelarvapädevate institutsioonide pädevust, mis on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingus.
- (16) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalike meetmete vastuvõtmisel abistab komisjoni nõukogu määruse (Euratom) nr 549/2007 ⁽⁴⁾ kohaselt moodustatud komitee,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määrusega kehtestatakse programm (edaspidi „Kozloduy programm“), millega määratakse kindlaks üksikasjalikud rakendusekirjad liidu finantsabi andmiseks, mis on mõeldud Bulgaarias asuva Kozloduy tuumaelektrijaama esimese kuni neljanda reaktori tegevuse lõpetamise edasiseks protsessiks ja nende reaktorite varase sulgemisega seonduvate keskkonnavalaste, majanduslike ja piirkonna energiavarustuse kindlust mõjutavate tagajärgedega tegelemiseks.

Artikkel 2

Liidu toetust Kozloduy programmile antakse eeskätt eesmärgiga rahaliselt toetada:

- meetmeid seoses Kozloduy tuumaelektrijaama tegevuse lõpetamisega;
- meetmeid keskkonna taastamiseks vastavalt liidu õigustikule ja meetmeid traditsioonilise tootmisvõimsuse ajakohastamiseks, et korvata kõnealuse elektrijaama nelja reaktori tootmisvõimsust, ning
- muid meetmeid, mis tulenevad kõnealuse elektrijaama sulgemise ja tegevuse lõpetamise otsusest ning aitavad kaasa vajalikele ümberkorraldustele, keskkonna taastamisele ja energia tootmise, ülekande ja jaotuse ajakohastamisele ning energiavarustuse kindluse ja energiakasutuse tõhususe parandamisele Bulgaarias.

Artikkel 3

1. Kozloduy programmi rakendamise lähtesumma ajavahemikuks 1. jaanuarist 2010 kuni 31. detsembrini 2013 on 300 miljonit eurot.
2. Eelarvapädevad institutsioonid kinnitavad iga-aastased assigneeringud finantsraamistiku piires.
3. Kozloduy programmile määratud assigneeringute kogusumma võidakse ajavahemikul 1. jaanuarist 2010 kuni 31. detsembrini 2013 uuesti läbi vaadata, et võtta arvesse programmi rakendamise edusamme ning tagada, et vahendite kavandamine ja eraldamine põhineb tegelikel finantsvajadustel ja suutlikkusel toetust kasutada.

Artikkel 4

Jätkuna 2005. aasta ühinemisaktis sätestatule võib teatavate meetmete puhul toetus ulatuda 100 protsendini kogukuludest. Tuleks teha kõik vajalikud jõupingutused, et jätkata kaasfinantseerimise tava, millele pandi alus ühinemiseelse ja aastatel 2007–2009 antud toetuse raames seoses Bulgaaria püüdlustega lõpetada elektrijaama tegevus, ning vajaduse korral kaasata kaasfinantseerimist muudest allikatest.

⁽¹⁾ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40.

⁽³⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽⁴⁾ Nõukogu 14. mai 2007. aasta määrus (Euratom) nr 549/2007, mis käsitleb aktile Tšehhi Vabariigi, Eesti, Küprose, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Sloveenia ja Slovakkia Euroopa Liiduga ühinemise tingimuste kohta lisatud protokollil nr 9 (Bohunic V1 tuumaelektrijaama esimese ja teise reaktori kohta Slovakkias) rakendamist (ELT L 131, 23.5.2007, lk 1).

Artikkel 5

1. Finantsabi Kozloduy programmi raames võetavate meetmete jaoks antakse liidu sissemaksena rahvusvahelisse Kozloduy tuumaelektrijaama tegevuse lõpetamise toetusfondi, mida haldab Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupank, kooskõlas finantsmääruse artikliga 53d.

2. Kozloduy programmi meetmed võetakse vastu vastavalt artikli 8 lõikele 2.

Artikkel 6

1. Komisjon võib teha audiitorkontrollide toetuse kasutamise kohta kas ise oma töötajate vahendusel või komisjoni valitud kvalifitseeritud asutuse vahendusel. Neid kontrollide võidakse teha liidu ja EBRD vahelise liidu rahaliste vahendite Kozloduy tuumaelektrijaama tegevuse lõpetamise toetusfondile kättesaadavaks tegemist käsitleva kokkuleppe kogu kehtivuse ajal ja viie aasta jooksul alates viimase väljamakse kuupäevast. Vajaduse korral võib komisjon audiitorkontrollide tulemuste põhjal otsustada makstud summad tagasi nõuda.

2. Komisjoni töötajatel ja muudel komisjoni volitatud isikutel on asjakohane juurdepääs eeskätt toetusesaaja tööruumidele ja igasugusele auditi läbiviimiseks vajalikule teabele, sealhulgas elektroonilisele teabele. Audiitorkontrollid hõlmavad ka etappi, milleni on jõutud elektrijaama tegevuse lõpetamiseks vajalike lubade väljastamise käigus.

Kontrollikojal ja Euroopa Parlamendil on samad õigused mis komisjonil, eelkõige juurdepääsuõigus.

Lisaks võib Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) liidu finantshuvide kaitsmiseks pettuse ja muu eeskirjade eiramise eest teha Kozloduy programmi raames kohapeal kontrollid ja ülevaatusi kooskõlas nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrusega (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest⁽¹⁾.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 13. juuli 2010

Nõukogu nimel

eesistuja

D. REYNERS

3. Käesoleva määruse alusel finantseeritavate liidu meetmete puhul tähendab nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 (Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta)⁽²⁾ artikli 1 lõikes 2 osutatud eeskirjade eiramine liidu õiguse mis tahes sätte rikkumist või mis tahes lepingulise kohustuse täitmata jätmist ettevõtja tegevuse või tegevusetuse tõttu, mis kahjustab või kahjustaks põhjendamatu kuluartikli tõttu Euroopa Liidu üldeelarvet või hallatavaid eelarveid või liidu või ühenduse nimel muude rahvusvaheliste organisatsioonide hallatavaid eelarveid.

4. Liidu ja EBRD vaheliste kokkulepetega, mis käsitlevad liidu rahaliste vahendite kättesaadavaks tegemist rahvusvahelisele Kozloduy tuumaelektrijaama tegevuse lõpetamise toetusfondile, nähakse ette asjakohased meetmed, millega kaitsta liidu finantshuve pettuste, korruptsiooni ja muude rikkumiste eest ning võimaldada komisjonil, OLAFil ja kontrollikojal teostada kohapealseid kontrollid.

Artikkel 7

Komisjon tagab käesoleva määruse rakendamise ja esitab regulaarselt aruandeid Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Ta teostab artikli 3 lõikes 3 sätestatud vahepealse läbivaatamise.

Artikkel 8

1. Komisjoni abistab määruse (Euratom) nr 549/2007 artikli 8 lõike 1 kohaselt moodustatud komitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (Euratom) nr 549/2007 artikli 8 lõikes 2 sätestatud menetlust.

Artikkel 9

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

⁽¹⁾ EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2.

⁽²⁾ EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1.

OTSUSED

NÕUKOGU OTSUS,

12. juuli 2010,

tõhustatud koostöö lubamise kohta abielulahutuse ja lahuse suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas

(2010/405/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut ja eriti selle artikli 329 lõiget 1,

võttes arvesse Belgia Kuningriigi, Bulgaaria Vabariigi, Saksamaa Liitvabariigi, Hispaania Kuningriigi, Prantsusmaa Vabariigi, Itaalia Vabariigi, Läti Vabariigi, Luksemburgi Suurhertsogiriigi, Ungari Vabariigi, Malta, Austria Vabariigi, Portugali Vabariigi, Rumeenia ja Sloveenia Vabariigi taotlusi,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõuselekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Liit on seadnud eesmärgiks säilitada ning arendada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala, kus on tagatud isikute vaba liikumine. Sellise ala järkjärguliseks loomiseks tuleb liidul piiriülese toimega tsiviilasjades tehtava õiguslase koostöö raames võtta meetmeid, eelkõige kui see on vajalik siseturu nõuetekohaseks toimimiseks.
- (2) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 81 kohaselt hõlmavad need meetmed liikmesriikides kohaldatavate rahvusvahelise eraõiguse normide kokkusobivuse edendamist, sealhulgas perekonnaõigust käsitlevaid piiriülese toimega meetmeid.
- (3) Komisjon võttis 17. juulil 2006. aastal vastu ettepaneku nõukogu määruse kohta, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2201/2003 seoses kohtualluvusega ning abieluasjades kohaldatavat õigust käsitlevate eeskirjade kehtestamisega (edaspidi „määruse ettepanek“).
- (4) Oma 5. ja 6. juuni 2008. aasta istungil võttis nõukogu vastu poliitilised suunised, milles võeti teadmiseks, et määruse ettepaneku väljatöötamise jätkamise osas puudus üksmeel ning ületamatute raskuste tõttu ei olnud

üksmeelt võimalik tollal ega ka lähitulevikus saavutada. Nõukogu tegi kindlaks, et määruse ettepaneku eesmärke ei olnud aluslepingute asjakohaseid sätteid kohaldades võimalik saavutada mõistliku tähtaja jooksul.

- (5) Selle tulemusena esitasid Kreeka, Hispaania, Itaalia, Luksemburg, Ungari, Austria, Rumeenia ja Sloveenia komisjonile 28. juuli 2008. aasta kirjades taotluse, märkides, et nad kavatsesid sisse seada omavahelise tõhustatud koostöö abieluasjade suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas ja et komisjon peaks esitama nõukogule sellesisulise ettepaneku. Bulgaaria esitas 12. augusti 2008. aasta kirjas komisjonile sama taotluse. Prantsusmaa ühines taotlusega 12. jaanuari 2009. aasta kirjaga, Saksamaa 15. aprilli 2010. aasta kirjaga, Belgia 22. aprilli 2010. aasta kirjaga, Läti 17. mai 2010. aasta kirjaga, Malta 31. mai 2010. aasta kirjaga ning Portugal ühines taotlusega nõukogu 4. juuni 2010. aasta istungil. Kreeka võttis oma avalduse 3. märtsil 2010 tagasi. Tõhustatud koostööd taotlevad kokku 14 liikmesriiki.

- (6) Tõhustatud koostöö peaks looma osalevate liikmesriikide jaoks abielulahutuse ja lahuse suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas selge ja tervikliku õigusliku raamistiku, tagama kodanikele õiguskindluse, etteaimatavuse ja paindlikkuse põhimõttest lähtudes asjakohased lahendused ning vältima „võidujooksu kohtusse“.

- (7) Euroopa Liidu lepingu artiklis 20 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 326 ja 329 sätestatud tingimused on täidetud.

- (8) Tõhustatud koostöö, täpsemalt abielulahutuse ja lahuse suhtes kohaldatav õigus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 81 lõike 2 punkti c ja artikli 81 lõike 3 kohaselt üks aluslepingutega reguleeritud valdkondi.

- (9) Euroopa Liidu lepingu artikli 20 lõike 2 „viimase abinõu“ nõue on täidetud sellega, et nõukogu tegi 2008. aasta juunis kindlaks, et Euroopa Liit tervikuna ei ole võimeline määruse ettepaneku eesmärke mõistliku aja jooksul saavutama.

- (10) Abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas tehtava tõhustatud koostöö eesmärk on õigusosalase koostöö arendamine piiriülese toimega tsiviilasjades, lähtudes kohtuotsuste vastastikuse tunnustamise põhimõttest, ning liikmesriikides kohaldatavate kollisiooninormide kokkusobivuse tagamine. Seega edendab koostöö liidu eesmärke, kaitseb tema huve ja tugevdab tema integratsiooniprotsessi, nagu on nõutud Euroopa Liidu lepingu artikli 20 lõikes 1.
- (11) Abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas tehtav tõhustatud koostöö on kooskõlas aluslepingute ja liidu õigusega ning see ei kahjusta siseturgu ega majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust. See ei kujuta endast takistavat ega diskrimineerivat tegurit liikmesriikidevahelises kaubanduses ega moonuta nendevahelist konkurentsi.
- (12) Abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas tehtav tõhustatud koostöö austab nende liikmesriikide pädevust, õigusi ja kohustusi, kes selles ei osale. Osalevate liikmesriikide ühised kollisiooninormid ei mõjuta mitteosalevate liikmesriikide norme. Mitteosalevate liikmesriikide kohtud kohaldavad abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse määramiseks jätkuvalt oma kehtivaid siseriiklikke kollisiooninorme.
- (13) Abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas tehtav tõhustatud koostöö on tsiviilasjades tehtavat õiguslast koostööd käsitleva liidu õigusega kooskõlas eelkõige selles mõttes, et tõhustatud koostöö ei mõjuta olemasolevat *acquis*'d.

- (14) Käesolevas otsuses järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud õigusi, põhimõtteid ja vabadusi, ning eelkõige selle artiklit 21.
- (15) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 328 kohaselt on abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas tehtav tõhustatud koostöö igal ajal avatud kõikidele liikmesriikidele,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Belgia Kuningriigile, Bulgaaria Vabariigile, Saksamaa Liitvabariigile, Hispaania Kuningriigile, Prantsusmaa Vabariigile, Itaalia Vabariigile, Läti Vabariigile, Luksemburgi Suurhertsogiriigile, Ungari Vabariigile, Maltale, Austria Vabariigile, Portugali Vabariigile, Rumeeniale ja Sloveenia Vabariigile antakse luba seada omavahel sisse tõhustatud koostöö abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas, kohaldades aluslepingute asjakohaseid sätteid.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Brüssel, 12. juuli 2010

Nõukogu nimel
eesistuja
S. LARUELLE

NÕUKOGU OTSUS,

12. juuli 2010,

mis käsitleb Sudaani kõige haavatavamate elanikkonnarühmade abistamist üheksandast ja sellest varasematest Euroopa Arengufondidest (EAF) rahastatavatest projektidest vabanenud rahalistest vahenditest

(2010/406/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut ja eriti artiklit 217,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate sisekokkulepet ühenduse abi rahastamise kohta mitmeaastase finantsraamistiku (2008–2013) alusel vastavalt AKV–EÜ koostöölepingule ning finantsabi eraldamise kohta nendele ülemeremaadele ja -territooriumidele, mille suhtes kohaldatakse EÜ asutamislepingu neljandat osa, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 1 lõiget 4 ning artiklit 6,

ning arvestades järgmist:

- (1) Sudaani valitsus on otsustanud mitte ratifitseerida koostöölepingut ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel, millele on alla kirjutatud Cotonous 23. juunil 2000. aastal ⁽²⁾ ja mida muudeti esimest korda Luxembourgis 25. juunil 2005, ⁽³⁾ ning kaotab sellega seoses juurdepääsu kümnenda Euroopa Arengufondi (EAF) riikliku näidisprogrammi rahalistele vahenditele kogusummas 294,9 miljonit eurot, mis jäetakse kümnenda EAFi reservi.
- (2) Sudaani praegune poliitiline olukord ning humanitaarkriis Därfüris, Lõuna-Sudaanis, Ida-Sudaanis ja üleminekupiirkondades nõuavad Euroopa Liidu aktiivset osalust, sealhulgas Sudaani elanikkonnale hädavajaliku abi osutamise kaudu. Kuna kümnenda EAFi rahalised vahendid pole kättesaadavad, väheneb oluliselt liidu suutlikkus abistada Sudaani elanikkonda ning aidata kaasa olukorra stabiliseerumisele, millel võib olla mõju laiemale piirkonnale.
- (3) Tekkiva rahastamispuudujäägi katmiseks on asjakohane kasutada üheksanda EAFi ja sellest varasemate EAFide raames vabanenud rahalisi vahendeid.

(4) Rahalisi vahendeid tuleks kasutada Sudaani kõige haavatavamate elanikkonnarühmade abistamiseks, eriti konfliktist mõjutatud piirkondades, sealhulgas Därfüris, Lõuna-Sudaanis, Ida-Sudaanis ja üleminekupiirkondades. Rahalised vahendid eraldatakse komisjoni vastuvõetava rahastamisotsuse alusel. Samuti tuleks ette näha toetusmeetmete kulude katmine.

(5) Kõnealuseid rahalisi vahendeid tuleks hallata tsentraliseeritult ja ühiselt ning protsessi lihtsustamise eesmärgil vastavalt kümnenda EAFi rakenduskorrale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Üheksandast EAFist ja sellest varasematest EAFidest rahastatavatest projektidest vabanenud rahalistest vahenditest eraldatakse 150 miljonit eurot Sudaani kõige haavatavamate elanikkonnarühmade abistamiseks; 2 % kõnealusest summast eraldatakse komisjoni toetusmeetmetega seotud kuludeks.

2. Kõnealuseid rahalisi vahendeid hallatakse tsentraliseeritult ja ühiselt ning kooskõlas kümnenda EAFi suhtes kohaldatavate eeskirjade ja menetlustega.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmisele järgneval päeval.

Brüssel, 12. juuli 2010

Nõukogu nimel
eesistuja
S. LARUELLE

⁽¹⁾ ELT L 247, 9.9.2006, lk 32.

⁽²⁾ EÜT L 317, 15.12.2000, lk 3.

⁽³⁾ ELT L 209, 11.8.2005, lk 27.

NÕUKOGU OTSUS,

13. juuli 2010,

ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta Taanis

(2010/407/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 126 lõiget 6 koostoimes artikli 126 lõikega 13,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Taani esitatud märkusi

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt aluslepingu artikli 126 lõikele 1 hoiduvad liikmesriigid ülemäärast riigieelarve puudujäägist.
- (2) Stabiilsuse ja kasvu pakt põhineb eesmärgil tagada riigi rahanduse usaldusvärsus, mis on vajalik hindade stabiilsuse ning töökohtade loomist soodustava tugeva ja püsiva majanduskasvu tagamiseks.
- (3) Aluslepingu artiklis 126 sätestatud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlusega, mida selgitatakse nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrusega (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta⁽¹⁾ (määrus on üks osa stabiilsuse ja kasvu paktist), on ette nähtud ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu käsitleva otsuse vastuvõtmine. Aluslepingule lisatud protokollis ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kohta on ette nähtud täiendavad sätted seoses ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamisega. Nõukogu määruses (EÜ) nr 479/2009⁽²⁾ on sätestatud üksikasjalikud eeskirjad ja mõisted kõnealuse protokollis sätete kohaldamiseks.
- (4) Stabiilsuse ja kasvu pakti 2005. aasta reformiga püüti suurendada pakti tõhusust ja majanduslikku mõju ning kindlustada riigi rahanduse pikaajaline jätkusuutlikkus. Selle eesmärk oli tagada, et ülemäärase eelarvepuudujäägi

menetluse käigus võetaks täiel määral arvesse eelkõige majanduslikku olukorda ja eelarvepositsiooni. Seega nähakse stabiilsuse ja kasvu paktiga ette raamistik, millega toetatakse valitsuse poliitikat kindla eelarvepositsiooni kiireks taastamiseks, võttes samas arvesse majandusolukorda.

- (5) Aluslepingu artikli 126 lõikega 5 nõutakse, et komisjon esitaks arvamuse nõukogule juhul, kui ta arvab, et liikmesriigil on või võib tekkida ülemäärane eelarvepuudujääk. Olles arvesse võtnud artikli 126 lõike 3 kohast ettekannet ning artikli 126 lõike 4 kohast majandus- ja rahanduskomitee arvamust, järeldas komisjon, et Taanil on ülemäärane eelarvepuudujääk. Seetõttu edastas komisjon 15. juunil 2010 nõukogule Taani kohta sellekohase arvamuse⁽³⁾.
- (6) Aluslepingu artikli 126 lõike 6 kohaselt peaks nõukogu kaaluma kõiki asjaomase liikmesriigi võimalikke märkusi, enne kui ta pärast üldhinnangut otsustab, kas liikmesriigil on ülemäärane eelarvepuudujääk. Taani puhul jõuti pärast kõnealust üldhinnangut järgmistele järeldustele.
- (7) Taani ametiasutuste poolt 2010. aasta aprillis esitatud andmete kohaselt ulatub riigieelarve kavandatav puudujääk 2010. aastal 5,4 %ni SKPst ja ületab seega kontrollväärtuse 3 % SKPst. Kavandatav puudujääk ületab tunduvalt kontrollväärtust 3 % SKPst, kuid seda võib pidada erandlikuks aluslepingu ning stabiilsuse ja kasvu pakti tähenduses. Ülemäärane eelarvepuudujääk on eelkõige tingitud tõsisest majandussurutisest aluslepingu ning stabiilsuse ja kasvu pakti tähenduses. Komisjoni talituste 2010. aasta kevadprognoosi kohaselt peaks Taani reaalne SKP pärast 2009. aasta 4,9 % suurust vähenemist suurenema 2010. aastal 1,6 %. 2010. aasta eelarvepuudujääk on tingitud majandussurutisest ja Euroopa majanduse elavdamise kava kohaste stimuleerivate meetmete võtmisest Taani ametiasutuste poolt. Kontrollväärtuse kavandatavat ületamist ei saa aga pidada ajutiseks. Komisjoni talituste 2010. aasta kevadprognoosi kohaselt peaks eelarvepuudujääk eeldusel, et poliitikat ei muudeta,⁽⁴⁾ vähenema 2011. aastal 4,9 %ni SKPst. Aluslepingus sätestatud puudujäägikriteerium ei ole täidetud.

⁽¹⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 6.
⁽²⁾ ELT L 145, 10.6.2009, lk 1.

⁽³⁾ Kõik Taani ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitlevad dokumendid on esitatud järgmisel veebilehel: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm

⁽⁴⁾ Kõnealuses prognoosis, mis lähtub eeldusest, et poliitikat ei muudeta, on arvesse võetud (osalist) loobumist kriisiga seotud erakorralistest meetmetest.

- (8) Taani ametiasutuste poolt 2010. aasta aprillis esitatud andmete kohaselt on valitsemissektori koguvõlg alla kontrollväärtuse 60 % SKPst, jäädes 2010. aastal 45,1 % tasemele SKPst. Komisjoni talituste 2010. aasta kevadprognoosi kohaselt peaks võla suhe suurenema 46 %-lt SKPst 2010. aastal 49,5 %ni SKPst 2011. aastal, jäädes siiski alla kontrollväärtuse 60 % SKPst. Aluslepingu võla kriteerium on täidetud.
- (9) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1467/97 artikli 2 lõikele 4 võib nõukogu aluslepingu artikli 126 lõike 6 kohases otsuses ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta asjaomaseid tegureid arvesse võtta ainult juhul, kui on täidetud kaks tingimust: eelarvepuudujääk on kontrollväärtuse lähedane ja kontrollväärtuse ületamine on ajutine. Taani puhul ei ole need kaks tingimust täidetud. Seepärast ei võeta asjaomaseid tegureid käesoleva otsuse tegemisel arvesse,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Üldhinnangust selgub, et Taanil on ülemäärane eelarvepuudujääk.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud Taani Kuningriigile.

Brüssel, 13. juuli 2010

Nõukogu nimel
eesistuja
D. REYNERS

NÕUKOGU OTSUS,

13. juuli 2010,

ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta Soomes

(2010/408/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 126 lõiget 6 koostoimes artikli 126 lõikega 13 ja artikliga 136,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Soome esitatud märkusi

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt aluslepingu artikli 126 lõikele 1 hoiduvad liikmesriigid ülemäärasest riigieelarve puudujäägist.
- (2) Stabiilsuse ja kasvu pakt põhineb eesmärgil tagada riigi rahanduse usaldusvärsus, mis on vajalik hindade stabiilsuse ning töökohtade loomist soodustava tugeva ja püsiva majanduskasvu tingimuste tagamiseks.
- (3) Aluslepingu artiklis 126 sätestatud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlusega, mida selgitatakse nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrusega (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta ⁽¹⁾ (määrus on osa stabiilsuse ja kasvu paktist), on ette nähtud ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu käsitleva otsuse vastuvõtmine. Aluslepingule lisatud protokollis ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse kohta on ette nähtud täiendavad sätted seoses ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamisega. Nõukogu määruses (EÜ) nr 479/2009 ⁽²⁾ on sätestatud üksikasjalikud eeskirjad ja mõisted kõnealuse protokollisätete kohaldamiseks.
- (4) Stabiilsuse ja kasvu pakti 2005. aasta reformiga püüti suurendada pakti tõhusust ja majanduslikku mõju ning kindlustada riigi rahanduse pikaajaline jätkusuutlikkus. Selle eesmärk oli tagada, et ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse käigus võetaks täiel määral arvesse eelkõige majanduslikku olukorda ja eelarvepositsiooni. Seega nähakse stabiilsuse ja kasvu paktiga ette raamistik, millega toetatakse valitsuse poliitikat kindla eelarvepositsiooni kiireks taastamiseks, võttes samas arvesse majandusolukorda.
- (5) Aluslepingu artikli 126 lõikega 5 nõutakse, et komisjon esitaks arvamuse nõukogule juhul, kui ta arvab, et liikmesriigil on või võib tekkida ülemäärane eelarvepuudujääk. Olles võtnud arvesse artikli 126 lõike 3 kohast ettekannet ning artikli 126 lõike 4 kohast majandus- ja rahanduskomitee arvamust, järeldas komisjon, et Soomel on ülemäärane eelarvepuudujääk. Seetõttu edastas komisjon 15. juunil 2010 nõukogule Soome kohta sellekohase arvamuse ⁽³⁾.
- (6) Aluslepingu artikli 126 lõike 6 kohaselt peaks nõukogu kaaluma kõiki asjaomase liikmesriigi võimalikke märkusi enne, kui ta pärast üldhinnangut otsustab, kas liikmesriigis on ülemäärane eelarvepuudujääk. Soome puhul jõuti pärast kõnealust üldhinnangut järgmistele järeldustele.
- (7) Soome ametiasutuste poolt 2010. aasta aprillis esitatud andmete kohaselt ulatub Soome riigieelarve kavandatav puudujääk 2010. aastal 4,1 % SKPst ja ületab seega kontrollväärtuse 3 % SKPst. Kolmandas lisaelarves, mille Soome valitsus 14. mail 2010. aastal parlamendile esitas, eeldatakse, et 2010. aasta maksutulu võib tulla oodatust suurem, kuid see ei ole viinud ametliku puudujäägieesmärgi muutmiseni. Kavandatav puudujääk ei ole kontrollväärtuse 3 % SKPst lähedasel tasemel, kuid kontrollväärtuse ületamist võib käsitada aluslepingu ning stabiilsuse ja kasvu pakti tähenduses erandlikuna. Eelkõige on ülemäärane eelarvepuudujääk tingitud tõsisest majandussurutisest aluslepingu ning stabiilsuse ja kasvu pakti tähenduses. Lisaks võib kontrollväärtuse kavandatud ületamist pidada ajutiseks. Komisjoni talituste 2010. aasta kevadprognoosi kohaselt langeb puudujääk majanduse hoogsuava elavnemise toel allapoole kontrollväärtust 2011. aastal. Aluslepingus sätestatud puudujäägikriteerium ei ole täidetud.

⁽¹⁾ EÜT L 209, 2.8.1997, lk 6.
⁽²⁾ ELT L 145, 10.6.2009, lk 1.

⁽³⁾ Kõik Soome ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitlevad dokumendid on esitatud järgmisel veebilehel: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm

- (8) Vastavalt Soome ametiasutuste 2010. aasta aprillis esitatud andmetele on valitsemissektori koguvõlg alla kontrollväärtuse 60 % SKPst, jäädes 2010. aastal tasemele 49,9 % SKPst. Komisjoni talituste 2010. aasta kevadprognoosi kohaselt moodustab võlakoorem 2010. aastal 50,5 % SKPst ja tõuseb 2011. aastal tasemeni 54,9 % SKPst, mis on endiselt allpool kontrollväärtust 60 % SKPst. Aluslepingus sätestatud võla kriteerium on täidetud.
- (9) Vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1467/97 artikli 2 lõikele 4 võib nõukogu aluslepingu artikli 126 lõike 6 kohases otsuses ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu kohta asjaomaseid tegureid arvesse võtta ainult juhul, kui täielikult on täidetud kaks tingimust: eelarvepuudujääk on kontrollväärtuse lähedal ja kontrollväärtuse ületamine on ajutine. Soome puhul ei ole need kaks tingimust täidetud. Seepärast ei võeta asjaomaseid tegureid käesoleva otsuse tegemisel arvesse,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Üldhinnangust selgub, et Soomel on ülemäärane eelarvepuudujääk.

Artikkel 2

Käesolev otsus on adresseeritud Soome Vabariigile.

Brüssel, 13. juuli 2010

Nõukogu nimel

eesistuja

D. REYNERS

KOMISJONI OTSUS,

19. juuli 2010,

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/49/EÜ artiklis 7 osutatud ühiste ohutuseesmärkide kohta

(teatavaks tehtud numbri K(2010) 4889 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2010/409/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/49/EÜ ühenduse raudteede ohutuse kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 95/18/EÜ raudtee-ettevõtjate litsentseerimise kohta ja direktiivi 2001/14/EÜ raudtee infrastruktuuri läbilaskevõime jaotamise ning raudtee infrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutuse sertifitseerimise kohta (raudteede ohutuse direktiiv),⁽¹⁾ eriti selle artiklit 7,

võttes arvesse Euroopa Raudteeagentuuri soovitusi ühiste ohutuseesmärkide esimese komplekti kohta, mis esitati komisjonile 18. septembril 2009,

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt direktiivile 2004/49/EÜ tuleks kehtestada järkjärgult ühised ohutuseesmärgid, et tagada püsiv kõrge ohutustase ning seda täiustada, kus ja kui see on vajalik ja mõistlikult teostatav. Sellest peaksid tulenema ohutustaseme ja käitajate tulemuslikkuse hindamise vahendid nii liidu tasandil kui ka liikmesriikides.
- (2) Direktiivi 2004/49/EÜ artikli 3 punktis e on ühised ohutuseesmärgid määratletud kui minimaalsed ohutustasemed, mis tuleb saavutada raudteesüsteemi eri osades (näiteks tavaraudteesüsteem, kiirraudteesüsteem, pikad raudteetunnelid või üksnes kaubaveoks kasutatavad liinid) ja süsteemis tervikuna, väljendatuna aktsepteeritava riskitaseme näitajates. Komisjoni 5. juuni 2009. aasta otsuse 2009/460/EÜ (milles käsitletakse ohutuseesmärkide saavutamise hindamiseks ettenähtud ühise ohutusmeetodi vastuvõtmist vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/49/EÜ artiklile 6)⁽²⁾ põhjenduses 7 on aga sätestatud, et kuna puuduvad ühtlustatud ja usaldusväärsed andmed erinevates liikmesriikides töös olevate raudteesüsteemide osade ohutustaseme kohta, ei ole

võimalik välja töötada ühiste ohutuseesmärkide esimest komplekti raudteesüsteemi osade jaoks (näiteks tavaraudteesüsteem, kiirraudteesüsteem, pikad raudteetunnelid või üksnes kaubaveoks kasutatavad liinid).

- (3) Direktiivi 2004/49/EÜ artikli 7 lõikes 3 on nõutud, et ühiste ohutuseesmärkide esimese komplekti aluseks peaks olema liikmesriikides kehtivate eesmärkide ja ohutustaseme uuring. Otsuses 2009/460/EÜ sätestatud meetodite alusel peaks ühiste ohutuseesmärkide esimene komplekt põhinema riiklikel kontrollväärtustel. Nende arvutamiseks on kasutatud andmeid, mis põhinevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrusel (EÜ) nr 91/2003 (raudteeveo statistika kohta)⁽³⁾ ja mille Eurostat esitas 6. märtsil 2009 ajavahemiku 2004–2007 kohta. Kooskõlas otsuse 2009/460/EÜ lisa 3. peatükiga peaks iga raudtee riskikategooria puhul riski suurim aktsepteeritav tase liikmesriigis olema 1) samaväärne riikliku kontrollväärtusega, kui riiklik kontrollväärtus võrdub vastava ühise ohutuseesmärgiga või on sellest väiksem, või 2) samaväärne ühise ohutuseesmärgiga, kui riiklik kontrollväärtus on vastavast ühisest ohutuseesmärgist suurem.

- (4) Ühiste ohutuseesmärkide esimest komplekti tuleks käsitleda protsessi esimese etapina. Selle esimese komplektiga võetakse Euroopa raudteesüsteemide ohutustaseme tõhusaks jälgimiseks ning kindlustamiseks kasutusele ühtlustatud ja läbipaistev raamistik.
- (5) Käesoleva otsusega ettenähtud meetmed on kooskõlas direktiivi 2004/49/EÜ artikli 27 lõikes 1 nimetatud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Sisu ja mõisted

Käesoleva otsusega kehtestatakse väärtused riiklikel kontrollväärtustel põhinevate ühiste ohutuseesmärkide esimese komplekti tarvis kooskõlas direktiivi 2004/49/EÜ artikli 7 lõikega 3 ning otsuses 2009/460/EÜ sätestatud meetodeid järgides.

⁽¹⁾ ELT L 164, 30.4.2004, lk 44.⁽²⁾ ELT L 150, 13.6.2009, lk 11.⁽³⁾ ELT L 14, 21.1.2003, lk 1.

Käesoleva otsuse kohaldamisel kasutatakse direktiivis 2004/49/EÜ, määruses (EÜ) nr 91/2003 ja otsuses 2009/460/EÜ sätestatud mõisteid.

Artikkel 2

Riiklikud kontrollväärtused

Erinevate liikmesriikide ja riskikategooriate riiklikud kontrollväärtused on sätestatud lisa 1. peatüki punktides 1.1–1.6.

Artikkel 3

Ühised ohutuseesmärgid

Erinevate riskikategooriate ühiste ohutuseesmärkide esimene komplekt on sätestatud lisa 2. peatükis.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 19. juuli 2010

Komisjoni nimel

asepresident

Siim KALLAS

LISA

1. Riiklikud kontrollväärtused

1.1. Reisijate riski riiklik kontrollväärtus (kontrollväärtused 1.1 ja 1.2)

Liikmesriik	Kontrollväärtus 1.1 (10 ⁻⁹) (*)	Kontrollväärtus 1.2 (10 ⁻⁹) (**)
Belgia (BE)	53,60	0,456
Bulgaaria (BG)	250,00	2,01
Tšehhi Vabariik (CZ)	40,60	0,688
Taani (DK)	7,55	0,0903
Saksamaa (DE)	10,90	0,11
Eesti (EE)	50,20	0,426
Iirimaa (IE)	6,22	0,0623
Kreeka (EL)	54,00	0,485
Hispaania (ES)	40,90	0,391
Prantsusmaa (FR)	21,90	0,109
Itaalia (IT)	55,00	0,363
Läti (LV)	50,20	0,426
Leedu (LT)	88,60	0,683
Luksemburg (LU)	28,80	0,225
Ungari (HU)	250,00	2,01
Madalmaad (NL)	11,70	0,0941
Austria (AT)	29,00	0,335
Poola (PL)	127,00	0,939
Portugal (PT)	33,90	0,267
Rumeenia (RO)	250,00	2,01
Sloveenia (SI)	11,80	0,175
Slovakkia (SK)	17,70	0,275
Soome (FI)	26,80	0,248
Rootsi (SE)	5,70	0,0557
Ühendkuningriik (UK)	6,22	0,0623

(*) Kontrollväärtus 1.1, väljendatuna järgmiselt: reisijatega seotud rasketest õnnetustest tulenevate surmajuhtumite ja kaalutud raskete vigastuste arv aastas / reisirongikilomeetrite arv aastas. Mõõtühikut „reisirongikilomeeter” kasutatakse siin üksnes reisirongidega seotud liiklusühikuna.

(**) Kontrollväärtus 1.2, väljendatuna järgmiselt: reisijatega seotud rasketest õnnetustest tulenevate surmajuhtumite ja kaalutud raskete vigastuste arv aastas/reisijakilomeetrite arv aastas.

Mõistet „surmajuhtumid ja kaalutud rasked vigastused” kasutatakse viidetes (*) ja (**) otsuse 2009/460/EÜ artikli 3 punktis d määratletud tähenduses.

1.2. Töötajate riski riiklik kontrollväärtus (kontrollväärtus 2)

Liikmesriik	Kontrollväärtus 2 (10^{-9}) (*)
Belgia (BE)	21,10
Bulgaaria (BG)	11,00
Tšehhi Vabariik (CZ)	17,40
Taani (DK)	9,10
Saksamaa (DE)	13,30
Eesti (EE)	17,00
Iirimaa (IE)	8,33
Kreeka (EL)	77,90
Hispaania (ES)	8,33
Prantsusmaa (FR)	6,68
Itaalia (IT)	22,50
Läti (LV)	55,10
Leedu (LT)	36,90
Luksemburg (LU)	13,70
Ungari (HU)	11,90
Madalmaad (NL)	6,69
Austria (AT)	25,40
Poola (PL)	18,60
Portugal (PT)	76,00
Rumeenia (RO)	11,00
Sloveenia (SI)	31,00
Slovakkia (SK)	1,50
Soome (FI)	8,28
Rootsi (SE)	3,76
Ühendkuningriik (UK)	8,33

(*) Kontrollväärtus 2, väljendatuna järgmiselt: töötajatega seotud rasketest õnnetustest tulenevate surmajuhtumite ja kaalutud raskete vigastuste arv aastas / rongikilomeetrite arv aastas.
Mõistet „surmajuhtumid ja kaalutud rasked vigastused” kasutatakse siin komisjoni otsuse 2009/460/EÜ artikli 3 punktis d määratletud tähenduses.

1.3. Raudteeületuskoha kasutajate riski riiklik kontrollväärtus (kontrollväärtused 3.1 ja 3.2)

Liikmesriik	Kontrollväärtus 3.1 (10^{-9}) (*)	Kontrollväärtus 3.2 (**)
Belgia (BE)	143,0	puudub
Bulgaaria (BG)	124,0	puudub
Tšehhi Vabariik (CZ)	302,0	puudub
Taani (DK)	55,9	puudub
Saksamaa (DE)	69,9	puudub
Eesti (EE)	168,0	puudub
Iirimaa (IE)	31,4	puudub
Kreeka (EL)	743,0	puudub
Hispaania (ES)	131,0	puudub
Prantsusmaa (FR)	78,9	puudub
Itaalia (IT)	50,7	puudub
Läti (LV)	240,0	puudub
Leedu (LT)	530,0	puudub
Luksemburg (LU)	97,3	puudub
Ungari (HU)	244,0	puudub
Madalmaad (NL)	128,0	puudub
Austria (AT)	181,0	puudub
Poola (PL)	264,0	puudub
Portugal (PT)	508,0	puudub
Rumeenia (RO)	124,0	puudub
Sloveenia (SI)	365,0	puudub
Slovakkia (SK)	249,0	puudub
Soome (FI)	151,0	puudub
Rootsi (SE)	74,2	puudub
Ühendkuningriik (UK)	23,0	puudub

(*) Kontrollväärtus 3.1, väljendatuna järgmiselt: raudteeületuskoha kasutajatega seotud rasketest õnnetustest tulenevate surmajuhumite ja kaalutud raskete vigastuste arv aastas / rongikilomeetrite arv aastas.

(**) Kontrollväärtus 3.2, väljendatuna järgmiselt: raudteeületuskoha kasutajatega seotud rasketest õnnetustest tulenevate surmajuhumite ja kaalutud raskete vigastuste arv aastas / [(rongikilomeetrite arv aastas × raudteeületuskohtade arv) / rööbasteekilomeetrid]. Andmed raudteeületuskohtade arvu ja rööbasteekilomeetrite kohta ei olnud andmete väljavõtmise ajal usaldusväärsed (enamik liikmesriike esitas ühiste ohutuse märkide alased andmed rööbasteekilomeetrite asemel liinikilomeetrites).

Mõistet „surmajuhumid ja kaalutud rasked vigastused“ kasutatakse viidetes (*) ja (**) otsuse 2009/460/EÜ artikli 3 punktis d määratletud tähenduses.

1.4. „Muude isikutena” määratletud isikute riski riiklik kontrollväärtus (kontrollväärtus 4)

Liikmesriik	Kontrollväärtus 4 (10^{-9}) (*)
Belgia (BE)	1,90
Bulgaaria (BG)	6,45
Tšehhi Vabariik (CZ)	5,28
Taani (DK)	10,30
Saksamaa (DE)	4,41
Eesti (EE)	18,50
Iirimaa (IE)	6,98
Kreeka (EL)	6,45
Hispaania (ES)	4,93
Prantsusmaa (FR)	6,98
Itaalia (IT)	6,98
Läti (LV)	18,50
Leedu (LT)	18,50
Luksemburg (LU)	4,43
Ungari (HU)	6,45
Madalmaad (NL)	3,16
Austria (AT)	14,20
Poola (PL)	18,50
Portugal (PT)	4,93
Rumeenia (RO)	6,45
Sloveenia (SI)	7,14
Slovakkia (SK)	5,28
Soome (FI)	10,30
Rootsi (SE)	10,30
Ühendkuningriik (UK)	6,98

(*) Kontrollväärtus 4, väljendatuna järgmiselt: muude isikutena määratletavate isikutega seotud rasketest õnnetustest tulenevate surmajuhtumite ja kaalutud raskete vigastuste arv aastas / rongikilomeetrite arv aastas. Mõistet „surmajuhtumid ja kaalutud rasked vigastused” kasutatakse siin komisjoni otsuse 2009/460/EÜ artikli 3 punktis d määratletud tähenduses.

1.5. Raudtee territooriumil loata viibivate isikute riski riiklik kontrollväärtus (kontrollväärtus 5)

Liikmesriik	Kontrollväärtus 5 (10^{-9}) (*)
Belgia (BE)	75,5
Bulgaaria (BG)	190,0
Tšehhi Vabariik (CZ)	657,0
Taani (DK)	134,0
Saksamaa (DE)	106,0
Eesti (EE)	1 850,0
Iirimaa (IE)	94,7
Kreeka (EL)	906,0
Hispaania (ES)	184,0
Prantsusmaa (FR)	69,7
Itaalia (IT)	122,0
Läti (LV)	1 520,0
Leedu (LT)	2 030,0
Luksemburg (LU)	83,7
Ungari (HU)	534,0
Madalmaad (NL)	28,2
Austria (AT)	117,0
Poola (PL)	1 110,0
Portugal (PT)	948,0
Rumeenia (RO)	190,0
Sloveenia (SI)	273,0
Slovakkia (SK)	477,0
Soome (FI)	294,0
Rootsi (SE)	98,1
Ühendkuningriik (UK)	94,7

(*) Kontrollväärtus 5, väljendatuna järgmiselt: raudtee territooriumil loata viibivate isikutega seotud rasketest õnnetustest tulenevate surmajuhtumite ja kaalutud raskete vigastuste arv aastas / rongikilomeetrite arv aastas. Mõistet „surmajuhtumid ja kaalutud rasked vigastused“ kasutatakse siin otsuse 2009/460/EÜ artikli 3 punktis d määratletud tähenduses.

1.6. Ühiskonna riski riiklik kontrollväärtus (kontrollväärtus 6)

Liikmesriik	Kontrollväärtus 6 (10^{-9}) (*)
Belgia (BE)	273,0
Bulgaaria (BG)	364,0
Tšehhi Vabariik (CZ)	1 010,0
Taani (DK)	218,0
Saksamaa (DE)	206,0
Eesti (EE)	2 320,0
Iirimaa (IE)	131,0
Kreeka (EL)	1 820,0
Hispaania (ES)	351,0
Prantsusmaa (FR)	179,0
Itaalia (IT)	235,0
Läti (LV)	1 850,0
Leedu (LT)	2 510,0
Luksemburg (LU)	219,0
Ungari (HU)	1 000,0
Madalmaad (NL)	166,0
Austria (AT)	354,0
Poola (PL)	1 530,0
Portugal (PT)	1 510,0
Rumeenia (RO)	364,0
Sloveenia (SI)	697,0
Slovakkia (SK)	740,0
Soome (FI)	461,0
Rootsi (SE)	188,0
Ühendkuningriik (UK)	131,0

(*) Kontrollväärtus 6, väljendatuna järgmiselt: rasketest õnnetustest tulenevate surmajuhtumite ja kaalutud raskete vigastuste koguarv aastas / rongikilomeetrite arv aastas

Rasketest õnnetustest tulenevate surmajuhtumite ja kaalutud raskete vigastuste koguarvuna kasutatakse siin kõigi teiste kontrollväärtuste arutamisel arvesse võetavate surmajuhtumite ja raskete vigastuste arvu summat.

2. Ühiste ohutuseesmärkide esimese komplekti väärtused

Riskikategooria	Ühise ohutuseesmärgi väärtus (10 ⁻⁹)		Mõõtühikud
Risk reisijatele	Ühine ohutuseesmärk 1.1	250,0	Reisijatega seotud rasketest õnnetustest tulenevate surmajuhtumite ja kaalutud raskete vigastuste arv aastas / reisirongikilomeetrite arv aastas
	Ühine ohutuseesmärk 1.2	2,01	Reisijatega seotud rasketest õnnetustest tulenevate surmajuhtumite ja kaalutud raskete vigastuste arv aastas / reisirongikilomeetrite arv aastas
Risk töötajatele	Ühine ohutuseesmärk 2	77,9	Töötajatega seotud rasketest õnnetustest tulenevate surmajuhtumite ja kaalutud raskete vigastuste arv aastas / rongikilomeetrite arv aastas
Risk raudteeületuskoha kasutajatele	Ühine ohutuseesmärk 3.1	743,0	Raudteeületuskoha kasutajatega seotud rasketest õnnetustest tulenevate surmajuhtumite ja kaalutud raskete vigastuste arv aastas / rongikilomeetrite arv aastas
	Ühine ohutuseesmärk 3.2	puudub (*)	Raudteeületuskoha kasutajatega seotud rasketest õnnetustest tulenevate surmajuhtumite ja kaalutud raskete vigastuste arv aastas / [(rongikilomeetrite arv aastas × raudteeületuskohtade arv) / rööbasteekilomeetrid]
Risk muudele isikutele	Ühine ohutuseesmärk 4	18,5	Muude isikutena määratletavate isikutega seotud rasketest õnnetustest tulenevate surmajuhtumite ja kaalutud raskete vigastuste arv aastas / rongikilomeetrite arv aastas
Risk raudtee territooriumil loata viibivatele isikutele	Ühine ohutuseesmärk 5	2 030,0	Raudtee territooriumil loata viibivate isikutega seotud rasketest õnnetustest tulenevate surmajuhtumite ja kaalutud raskete vigastuste arv aastas / rongikilomeetrite arv aastas
Risk ühiskonnale tervikuna	Ühine ohutuseesmärk 6	2 510,0	Rasketest õnnetustest tulenevate surmajuhtumite ja kaalutud raskete vigastuste koguarv aastas / rongikilomeetrite arv aastas

(*) Andmed raudteeületuskohtade arvu ja rööbasteekilomeetrite kohta, mida on vaja käesoleva ohutuseesmärgi arvutamiseks, ei olnud andmete väljavõtmise ajal usaldusväärsed (st enamik liikmesriike esitas andmed rööbasteekilomeetrite asemel liinikilomeetrites jne).

PARANDUSED

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. juuli 2010. aasta otsuse nr 388/2010/EL (makromajandusliku finantsabi andmise kohta Ukrainale) parandus

(Euroopa Liidu Teataja L 179, 14. juuli 2010)

Sisukorras ja leheküljel 1 olevas otsuse pealkirjas

asendatakse „Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 388/2010/EL...”

järgmisega: „Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 646/2010/EL...”.

Tellimishinnad aastal 2010 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + CD-ROMil aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	770 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt CD-ROMil	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) CD-ROMil, kaks väljaannet nädalas	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	300 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel CD-ROMil.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

CD-ROM asendatakse 2010. aasta jooksul DVDga.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

